N°. 152. 1832.

BREDASCHE COURANT.

Staat-, Letterkundig- en Wetenschappelijk

Nieuws-Blad.

Woensdag den 27 *Junij.*

NEDERLANDEN.

BREDA, den 26sten Junij.

DOE WEL EN ZIE NIET OM.

Zoo de laatste tijdingen omtrent het genomen besluit der conferentie, opregtelijk de e ndelijke beslissing onzer zaken waarheden zijn, dan is het gouvernement onzes geliefden konings daardoor in eene allermoeijelijkste stelling gebragt en is het binnen brengen onzer staatshulk in eene veilige haven, aan de grootste gevaren blootgesteld. Wanneer wij bij deze gelegenheid, in *navolging*, onze vroegere geuitte meeningen over de londensche conferentie weder willen ophalen, - hetgeen wij niet zonder eene onaangename gewaarwording kunnen doen, - dan gelooven wij thans onze lezeren opmerkzaam te moeten maken, dat onze somtijds weinig opwekkende voorgevoelens bevestigd schijnen te worden. Dikwerf genoeg, ontvingen wij wenken, zelfs berispingen van andere onzer dagbladen, dat wij de zaken te duister inzagen, dat wij ons te vrijmoedig over de conferentie en de mogendheden uitlieten, want dat die *het zoo goed met ons meenden*; dat wij vooral Frankrijk en Engeland moesten ontzien, want dat deze volken, aan het hoofd der *beschaving en verlichting* staande, onze natuurlijke vrienden zouden worden, enz., enz. Wij voor ons hebben nimmer iets goeds van de conferentie, maar vooral niet, van de beide laatstgenoemde mogendheden verwacht en de uitkomst zal misschien bewijzen, dat wij nimmer grooter vijanden tegen ons over gehad hebben.

Hoe! Oud-Nederland zou de kosten moeten dragen, van de schade die door de verdediging van deszelfs regten kunnen veroorzaakt worden? Oud-Nederland zou het belgisch leger moeten besoldigen, dat met schendende hand het erf onzer vaderen zou willen bezoedelen? En bevriendde mogendheden teekenen een besluit, dat tot eeuwige schande in de geschiedbladeren van de merkwaardige jaren van 1830, 1831 en 1832 zal staan opgeteekend! De hand weigert verder de pen te voeren, om uit te drukken, al hetgeen men hierbij gevoelt.

Onze toestand is echter daarom niet hopeloos. Nog eene Voorzienigheid bewaakt [illegible] waarop zooveel deugd, eendragt en ware Godsvrucht in de laatste dagen is gekweekten gevoed. Moet Oud-Nederland een oogenblik voor overmagt zwichten, eenmaal zal het toch, na *deze* en misschien na nog hardere beproevingen, het hoofd verheffen; deszelfs belooning zal dan groot en heerlijk zijn.

Wat zal echter het Nederlandsche gouvernement kiezen? het zwaard in de schaal leggen, bij de zekerheid van *alleen* te zullen staan? of zal het voor 't oogenblik toegeven en gunstiger tijden afwachten om deszelfs regten te doen gelden? Wat kan er in beide gevallen gewonnen, wat verloren worden? Het antwoord op al deze vragen is moeijelijk; doch waartoe ook het gouvernement deszelfs keuze bepaalt, wij zijn verzekerd van de toestemming der natie, die gedurende twee jaren den opregten en in Oud-Nederlands belang gerigten gang heeft kunnen opmerken en leeren kennen. In deze moeijelijke oogenblikken is het meer dan pligt, onze liefde en gehechtheid aan onze wettige en gevestigde orde van zaken te toonen en te doen uitblinken. Besluit de veelgeliefde koning tot *volharding*, welaan, dat elk, die slechts wapens dragen kan, ze opvatte; dat elke boom, elk huis, elke dijk tot verdediging strekke, elk schip onze stroomen bewake. — Besluit diezelfde regering, door den drang der omstandigheden, tot toegeving voor het oogenblik, dat wij ook deze zonder morren ondergaan; want *eensgezindheid* is in deze beslissende oogenblikken meer dan ooit het plegtanker onzer hoop, de steun onzer onafhankelijkheid; onze eenigste maar ook beste verwachting voor de toekomst.

Hij die thans geroepen is over onze innigste belangen te waken en te zorgen, roepen wij met het grootste vertrouwen toe: DOE WEL EN ZIE NIET OM, terwijl wij met den onvergetelijken Nederlandschen dichter uitroepen:

» Neen, Neêrland zal niet als een nachtgezigt verdwijnen:
» *De zon zal eenmaal weer in vollen luister schijnen!*
» Zing voor den tijdgenoot der oudren heldendaan,
» EN 'T KROOST LEERE, OP HUN SPOOR, IN 'T ONWEÊR VAST TE STAAN."

— Onderscheidene geruchten hebben er dezer dagen geloopen, dat de Aziatische braakloop in de gemeente *Oud-* en *Nieuw-Gastel*, en in meer andere plaatsen van deze provincie, zoude uitgebroken zijn.

Tot geruststelling der ingezetenen kan stellig verzekerd worden, dat het daaromtrent bewerkstelligd onderzoek heeft bewezen, dat bij de persone in de voorgeschrevene gemeente, welke van die ziekte aangetast zoude zijn, geene de minste kenteekenen van de *cholera* zijn bevonden, maar dat hare ziekte, waarvan zij reeds bijna volkomen hersteld is, het gevolg van hare onvoorzigtigheid was, als hebbende zij, van een uitstapje terugkomende, en verhit zijnde, niet alleen koud water gedronken, maar ook zich van een koud voetbad bediend, hetwelk brakingen en kramppijnen ten gevolge had, die men ook van zoodanige onvoorzigtige handelwijze moest verwachten. Bij deze verzekering kan ook die gevoegd worden, dat de staat der gezondheid in die gemeente en in de omliggende plaatsen zeer gunstig is; en dat nog tot hiertoe de geheele provincie gelukkigerwijze, van die vreesselijke kwaal bevrijd is gebleven.

— Onder den titel van *Mémoire pour la Belgique* heeft de bekende *Robiano de Borsbeek* dezer dagen een geschrift uitgegeven, ten betoege voornamelijk, dat België, als het slagtoffer van de trouwloosheden der diplomatie, niets beter en eerder te doen had, dan de onderhandelingen met haar te breken, en zelf de zaken ten spoedigste af te doen. » De geschiedenis, dus begint hij, heeft eene gewigtige taak te vervullen en zal die zeker volbrengen; het is het overbrengen aan de nakomelingschap, als een der leerzaamste gedenkstukken, van het tafereel der trouwloosheden, waarvan Belgie sedert twintig maanden het slagtoffer is. Ons voorbeeld moet de volken nuttig zijn, en bijdragen tot omverwerping van dat goud, door eene trouwelooze en onwettige diplomatie, gevormd publiek regt, hetwelk al te lang van de heiligste regten der natien zich een spel gemaakt heeft. Men zal gevoelen dat een Belg, thans een middel tegen de rampen door de diplomatie ons berokkend, zoekende, met eenige warmte over haar spreekt en de waarheid haar niet verbergt. Schuwt zij het licht, hare werken zijn niet goed." — De eerste regelen zijn reeds genoegzaam om over de strekking en den geest van dit geschrift te oordeelen. Overigens is des schrijvers geheel gevoelen in deze laatste regelen van hetzelve vervat: » Breken wij af met deze diplomatie; zij baart slechts jammer en ongeluk. Doen wij zelven onze zaken af, zij zullen spoedig en goed geëindigd zijn."

De heer *de Robiano* geeft ook nog tevens een gemakkelijk middel aan de hand, om de zaken, zonder bloedstorting, spoedig ten einde te brengen; naar zijne meening was het daartoe voldoende, een klein vaartuig aan den Schelde-mond en voor Texel te plaatsen, ten einde Holland elken handel te ontzeggen, en hetzelve tevens te kennen te geven, dat men het geen hulp tegen de Belgen zou verleenen; de zaak ware dan dra geschikt en Europa zou den maatregel toejuichen, door welken het zoo gemakkelijk uit de belgische crisis ontkome ware!

BELGIE.

BRUSSEL, den 25sten Junij.

In hunne vergadering van zaturdag hebben de afgevaardigden de beraadslagingen over het reserve-leger weder opgevat en het 2de, 3de en 4de artikel van het ontwerp aangenomen. Het gewijzigde tweede artikel houdt, omtrent de verdeeling der op te roepen miliciens van de klassen van 1826—1832, deze verhouding: 4000 man zullen er voor ieder der beide eerste jaren, 5000 voor ieder der beide volgende en 6000 man voor de beide laatste jaren tot de dienst opgeroepen worden. De kamer besloot den volgenden dag, zijnde zondag, de discussien voort te zetten, doch uit hoofde het ongenoegzaam aantal opgekomen leden heeft de zitting dien dag geen voortgang gehad.

— Bij de reeds bekend geworden bijzonderheden van het 65ste protocol, zoo door middel der dagbladen als hetgeen de heer *de Meulenaere* in het jongst zoogenaamd geheim comité onzer afgevaardigden daarvan gezegd heeft, voegt de *Courrier* nog de volgende, welke hij zegt van twee geloofwaardige zijden te houden, » Het protocol n°. 65, is van den 11den junij gedagteekend; deszelfs inhoud is zeer kort en verwijst naar de daarbij behoorende annexen, zeven in getal onder de letter A tot G. Deze annexen toonen aan dat er eene dringende nota aan den Koning van Holland geadresseerd is geworden, om denzelven uit te noodigen aan eenen gezant volmagt te geven tot het teekenen van een vrijwillig vredes-tractaat met den belgischen plenipotentiaris, op de grondslagen der 24 artikelen, die slechts voor wijzigingen zullen vatbaar zijn in de bepalingen der artikelen 9 en 12.

» Het 9de artikel, betreffende de binnenlandsche vaart, zal door eene bepaling kunnen vervangen worden, welke aan Belgie het algemeen regt van alle andere natien zal geven, volgens de bepalingen van het Weener-tractaat van 1815, voor de vaart op de rivieren en stroomen (van kanalen wordt niet gesproken) die naar den Rijn geleiden.

» De conferentie beveelt vervolgens Belgie aan, om de schuld te kapitaliseren (waarover het 12de artikel loopt) zoo namelijk deze operatie op voordeelige voorwaarden kan geschieden. Deze wijzigingen moeten in allen gevalle het voorwerp van een speciaal tractaat, later dan de onderteekening der 24 artikelen, uitmaken; belgische en hollandsche commissarissen zullen zich te Antwerpen of te Utrecht moeten vereenigen, om over de termen van dit speciaal traktaat, in het bijzonder de schuld betreffende, overeen te komen.

» De 20ste Julij is de bepaalde termijn voor de wederzijdsche ontruiming der sterkten en het grondgebied door de Hollanders in Belgie en elders bezet. De dwangmaatregelen voor de uitvoering van dit laatste punt zijn die, welke in onze londensche correspondentie vervat zijn (*zie ons vorig nommer*) alsmede de bedreiging van de aftrekking van een deel der ten laste van Belgie gestelde schuld, tot het beloop der interest sedert den 1sten januarij 1832 verschuldigd, en van de gedane uitgaven tot onderhoud van het leger op den voet van oorlog van af hetzelfde tijdstip.

» Zie hier nu eenige andere bijzonderheden betreffende hetzelfde protocol N°. 65, welke bijzonderheden wij eveneens uit de beste bron houden. Bij de vereeniging der conferentie op den 11den Junij hadden vorst *Talleyrand* en lord *Palmerston* de begeerte te kennen gegeven, dat de koning van Holland, vóór of uiterlijk op den 30sten Junij, een definitief antwoord afgevorderd werd. De overige plenipotentiarissen weigerden daarin te bewilligen, voor reden gevende, dat men zoo veel mogelijk den koning van Holland besparen moest, al hetgeen de strekking zou schijnen te hebben van hem openbaar en autentiek te noodzaken. Men kwam in plaats hiervan overeen, om aan de ambassadeurs of gezanten der vijf mogendheden te 's Hage instructien te zenden, dat zij zich allen te zamen naar koning *Willem* zouden begeven, ten einde hem

het verlangen der conferentie mede te deelen, dat Z. M. bepaaldelijk en ten langste den 3osten Junij op het 65ste protocol antwoordde, dat dit antwoord eene zuivere en eenvoudige toetreding of eene zuivere en eenvoudige weigering aan de voorschriften der conferentie moest behelzen; dat elk ontwijkend antwoord of het niet antwoorden op den 3osten Junij als eene weigering door de conferentie zou beschouwd worden, dat er eindelijk bepaaldelijk dwangmaatregelen zouden genomen worden, zoo de koning bij zijne onaanneemlijke vorderingen volhardde en dat deze besluiten der conferentie, naar aanleiding van speciale instructien van de vijf hoven afkomstig, waren besloten geworden.

Het gevolg van dit besluit der conferentie was, volgens den *Courrier*, geweest, dat koning *Willem* op het verzoek om audientie, door de gezanten der vijf mogendheden gedaan, hen naar den heer *Verstolk van Zoelen*, minister van buitenlandsche zaken, verwezen had, dat deze, na het aanhooren der mededeeling, hun geantwoord had, er den koning verslag van te zullen doen. Dit had in den morgen van den 19den plaats en des avonds was Prins *Frederik* naar Berlijn vertrokken.

— Geen nieuw cholera-geval had zich in de vorige week hier geopenbaard, toen gisteren avond eene vrouw, naar men verneemt uit Herpegouwen gekomen, met al de kenteekenen dier ziekte, op straat nederstortte. Zij is terstond naar het hospitaal gebragt.

Den 23sten zijn te Gent 56 nieuwe cholera-gevallen geweest en 16 personen aan de ziekte overleden; volgens een staat van het aantal sterfgevallen in de drie laatstvorige jaren, vergeleken met het tegenwoordig, voor het tijdstip van den 28sten mei tot den 18den junij, zijn er in 1829 overleden 150 personen, in 1830 een aantal van 98, in 1831 een aantal van 130 en in dit jaar een aantal van 385 personen.

F R A N K R IJ K.

PARIJS, den 23sten Junij.

In den *Moniteur* van dezen morgen vindt men het volgend artikel:

» Sedert eenen geruimen tijd hebben eenige dagbladen dagelijks hunne lezers op berigten onthaald, welke eenen algemeenen oorlog, tegen Frankrijk gerigt, als hoogstwaarschijnlijk moesten doen voorkomen. Zoo zijn er immer lieden, aan wien de verplaatsing van eenige bataillons, tot voldoend bewijs strekt, dat de mogendheden niets dan vijandelijke oogmerken koesteren. Wij kunnen intusschen naar waarheid verklaren, dat tot heden de beste overeenstemming tusschen de verschillende hoven heerscht, en dat men meerder dan ooit op het behoud van den algemeenen vrede mag rekenen."

De bladen der liberale oppositie, wier belang niet bevorderd wordt, wanneer men de leiding der zaken met vertrouwen en gerustheid aan het gouvernement overlaat, hebben inderdaad in de laatste dagen alles bijeen verzameld, wat aan de waarschijnlijkheid van eenen nabij zijnden algemeenen oorlog kon doen gelooven, en onder anderen gisteren daartoe zich bediend van eenen maatregel, die slechts het eerste oogenblik eenigen indruk kon maken. De mobilisatie van drie honderd bataillons der nationale garde zou voorzeker eene geduchte veerkracht aan de militaire magt van Frankrijk bijzetten, indien dezelve met der daad onder de wapenen werden geroepen. Maar wanneer men in aanmerking neemt, dat er sedert meer dan zes maanden eene wet is uitgevaardigd, waarbij de organisatie dier burgerwapening werd gelast, en dat het gouvernement tot nu toe in gebreke is gebleven daaraan te voldoen; dan zal men voor het oogenblik geene zoo ongunstige gevolgtrekkingen daaruit behoeven af te leiden, vooral niet, zoo men daarenboven heden in de ministeriele bladen leest, dat de ordonnantie eerst binnen veertien dagen het licht zal zien, en ook dan de organisatie slechts op het papier ten uitvoer zal worden gebragt.

In den *Temps* van heden vindt men voorts omtrent deze oorlogzuchtige berigten de volgende vrij juiste bedenkingen. » Men houdt niet genoeg in het oog, dat de bankiers in de eeuw waarin wij leven, over den oorlog en den vrede kunnen beslissen, en dat zij hunne geldkisten niet zullen openen, zoodra zulks zoude strekken om eenen algemeenen oorlog aan te vangen. De mogendheden zijn reeds van dit oogenblik door eene kostbare en geduchte staat van wapening uitgeput; zij hebben de hulpmiddelen, welke anders genoegzaam zouden zijn om den strijd te voeren, reeds door hunne toebereidselen verloren. Van het oogenblik, waarin eenige der voornaamste bankiers zich gewaagd hebben, om te gelijker tijd aan Oostenrijk, Frankrijk, Pruissen en Italie geld te schieten, van dat oogenblik moet ook de vrees voor eenen algemeenen oorlog grootendeels geweken zijn. Er kan hier of daar eene botsing ontstaan, maar een zamenspanning tegen Frankrijk of tegen eene andere mogendheid ligt buiten bedenking. De kracht van wapenen zal voortaan slechts tot beteugeling van inwendige beroerten worden aangewend."

De openbare aandacht is heden vooral op den heer *de Talleyrand* gevestigd, die in den vorigen nacht van Londen alhier is aangekomen. Reeds zoo dikwerf heeft men van eene verandering van ministerie gesproken, waardoor deze diplomaat aan het hoofd van het bestuur zoude worden gebragt, dat een dergelijk gerucht ook thans weder veld wint. Men verzekerde onder anderen gisteren, dat de staat van beleg in de hoofdstad reeds voor eenige dagen zoude zijn opgeheven, maar dat men de terugkomst van den heer *de Talleyrand* had afgewacht, om door dit middel, de opheffing van dien maatregel aan zijnen invloed te doen toeschijnen, en dus de bevolking voor den aanstaanden president van den raad in te nemen. Zij die intusschen iets beter onderrigt meenen te zijn, hechten aan deze geheele combinatie weinig geloof, daarvoor tot reden gevende, dat de heer *de Talleyrand* te zeer van zijnen invloed, vooral personeel bij den koning, ook buiten het ministerie zijnde, overtuigd is, van zich aan de verantwoordelijkheid en wisselvalligheid eener dadelijke medewerking bloot te stellen, terwijl het bovendien moeite zoude kosten, om de zoo noodzakelijke, zedelijke kracht aan een kabinet bij te zetten, waarvan de hoofdleiding aan iemand werd vertrouwd, die sedert veertig jaren het gezag, in alle handen en ook onder allerlei stelsels, heeft gehuldigd. De heer *de Talleyrand* zal in alle geval beginnen voor twee maanden te Bourbon l'Archambault de baden te gebruiken.

Men blijft er overigens bij en de ministeriele bladen spreken het niet tegen, dat de staat van beleg in de volgende week zal worden opgeheven.

— Het hof van cassatie heeft zich gisteren met het beroep van *Geoffroy*, die het eerst door de krijgsraad ter dood werd veroordeeld, bezig gehouden, doch daar niet alle stukken, tot de zaak betrekkelijk, op de griffie waren neder gelegd, is de behandeling tot aanstaanden donderdag den 28. dezer verschoven. De procureur-generaal *Dupin*, wiens gevoelen met de belangen van het gouvernement, zoo men zegt, overeenstemt, wordt, toevallig genoeg, door ongesteldheid verhinderd om van eene reis, voor eenige dagen naar het departement de la Nievre ondernomen, in tijds terug te keeren. De advokaat-generaal *des Voysins de Gartempe* zal het publiek ministerie waarnemen.

— Uit de westelijke departementen verneemt men door particuliere correspondentie, dat de opstandelingen geheel ontmoedigd zijn, en inderdaad veel hebben verloren. Hier en daar vereenigen zich nog kleine benden, meestal uit personen bestaande wier medewerking aan den opstand te zeer bekend is, om zich met eenig vertrouwen in handen der militaire magt over te geven, vooral daar deze overgave zonder eenige voorwaarden moet geschieden. In het departement du Morbihan, dat tot heden toe geheel rustig was gebleven, hebben zich op den 18 dezer twee honderd gewapende opstandelingen vertoond; doch ook deze zouden spoedig worden uiteen gedreven.

De hertogin *van Berrij* zegt men voordurend, dat niet alleen ontkomen is, maar dat zij haren weg door de hoofdstad heeft genomen, en van daar de belgische grenzen heeft bereikt.

— Voor eenen geruimen tijd werd aan de spaansche uitgewekenen oogluikend toegelaten, om zich in de zuidelijke departementen te vereenigen, waarschijnlijk met het doel om aan het hof van Madrid bezorgdheid te geven, en zoo mogelijk van eene tusschenkomst in de portugesche zaken terug te houden. De spaansche gezant heeft intusschen zoo men zegt, eene nota aan het gouvernement overhandigd, waarbij de verzekering werd gegeven, dat Spanje, wanneer andere mogendheden buiten den twist bleven, zich insgelijks onzijdig zoude houden. Ten gevolge van dien is aan de prefecten door de telegraaf den last gezonden, om genoemde uitgewekenen naar hunne vorige standplaatsen terug te doen keeren.

— De fondsen waren heden (23 junij) genoteerd, de 5 pCt. kont. 97,45, op tijd 97,25; de 3 pCt. kont. 68,15, op tijd 68,20, Nap. renten 79,75; Sp. perp. $58\frac{3}{4}$.

D U I T S C H L A N D.

FRANKFORT, den 21sten Junij.

Z. M. de koning van Beijeren is den 18den dezer te Munchen van zijne reize naar Italie teruggekomen. Den volgenden dag werd aldaar de graaf *von Münch Bellinghausen* verwacht, die zich als voorzitter der Duitsche bondsvergadering van Weenen naar hier zoude begeven.

— Berigten uit Italien van het begin dezer maand, schilderen den toestand der legatien als hoogst treurig af. De kardinaal *Albani* had eindelijk Bologna verlaten, maar hierdoor was de verbittering niet weg genomen. Te Forli en Ravenna waren de oostenrijksche troepen genoodzaakt geweest de rust met geweld te herstellen, en in de laatste dier steden tevens het eerste detachement Zwitsersche troepen, hetwelk ongewapend aldaar was aangekomen, voor de woede des volks te beschermen. Men was voorts even als te Ancona op het denkbeeld gekomen, om aan de plaatselijke autoriteiten adressen aan te bieden, waarbij op eene geheele hervorming werd aangedrongen, doch geschiedden deze verzoeken in zulke bewoordingen, dat dezelve voor oproerkreten moesten worden gehouden. Van Ancona zelve wordt door latere berigten de plegtige optogt van den 3den dezer in een minder gunstig daglicht gesteld. Het best gedeelte der bevolking had daaraan geen deel genomen, en het was slechts de vrees voor oogenblikkelijk geweld, die den franschen bevelhebber even als den Pausselijken prolegaat had genoodzaakt om het aangeboden verzoekschrift onder goede woorden en beloften aan te nemen. De laatste heeft zich dadelijk beklaagd dat de Fransche bezetting deze wanorde niet heeft verhinderd, en zijn ontslag ingezonden.

— Volgens handelsberigten over Triest ontvangen, zoude de vesting St Jean d'Acre nu inderdaad in handen van *Ibrahim*-Bassa zijn overgegaan

Beursprijs der Effecten, te Amsterdam.

MAANDAG, 25 Junij 1832.

					gebl.
NEDERLANDEN,	Werkelijke schuld, $2\frac{1}{2}$ pCt.	f $41\frac{1}{2}$	à	$42\frac{1}{4}$	$41\frac{3}{16}$
	Uitgestelde schuld.	- $\frac{7}{8}$	à	$\frac{15}{16}$	
	Kansbiljetten.	- $15\frac{1}{2}$	à	$15\frac{3}{4}$	$15\frac{9}{16}$
	Amortisatie Syndicaat, $4\frac{1}{2}$ pCt.	- $68\frac{3}{4}$	à	$69\frac{3}{4}$	69
	Idem idem., $3\frac{1}{2}$ pCt.	- 55	à	$55\frac{1}{2}$	$55\frac{1}{4}$
	Oorlogs-lasten 1830 à 5 pCt.	- $88\frac{1}{4}$	à	$89\frac{1}{2}$	$89\frac{3}{8}$
	Vrijw. geldl. 1831 à 6 pCt.	- $93\frac{1}{2}$	à	$94\frac{3}{4}$	$94\frac{1}{4}$
	Nieuwe idem. 1832 à 5 pCt.	- $79\frac{3}{4}$	à	80	$79\frac{7}{8}$
	Schatkistbiljetten, 6 pCt.	- 99	à	$99\frac{1}{8}$	$99\frac{1}{16}$
	Handel-Maatschappij, $4\frac{1}{2}$ pCt.	-	à		
FRANKRIJK,	inschr. op 't Grootboek 3 pCt.	- 67	à	$67\frac{1}{2}$	$67\frac{1}{8}$
RUSLAND,	Bij *Hope en Comp.*, 5 pCt.	- $92\frac{3}{4}$	à	$93\frac{1}{2}$	93
	Bij dezelfde $18\frac{28}{29}$, 5 pCt.	- 93	à	$93\frac{3}{4}$	$93\frac{1}{4}$
SPANJE,	Certific. Amst., 5 pCt.	- $48\frac{7}{8}$	à	$49\frac{1}{4}$	49
	Dezelfde 3 pCt.	- 29	à	$29\frac{1}{8}$	$29\frac{1}{8}$
	Uitgestelde schuld.	-	à		

*** Getrouwd:

B. VAN HEES
en
M. J. VIEWEG.

Nijmegen,
23 Junij 1832.

Te BREDA, bij BROESE & COMP., Boekdrukkers en Boekverkoopers.